

FORORD

Som praktikere (§54-støttempersoner) og som udsatte forældre (i foreningen RIFT) oplever vi dagligt eksempler på, at sagsbehandlingen på børne-ungeområdet hverken fagligt eller retssikkerhedsmæssigt lever op til lovgivningens tekst eller intentioner.

Praksisundersøgelser fra Ankestyrelsen, Rigsrevisionens rapport fra 2015 og senest Statsrevisorernes skarpe kritik fra august 2016 peger på det samme.

Hvad gør vi? Hvor er problemernes kerne på dette komplicerede felt? For at analysere og finde løsninger, må man kende problemerne og deres omfang.

Denne case-samling giver eksempler på faglige og retssikkerhedsmæssige problemer i systemets møde med udsatte forældre.

Barnets reform tolkes desværre i vid udstrækning i den daglige praksis ved opstilling af en falsk modstilling mellem det at hjælpe og støtte børn og unge, og det også at støtte, udvikle og behandle deres forældre ordentligt.

Med eksemplerne i denne case-samling vil vi gerne medvirke til at komme denne falske modstilling til livs.

Vi har aldrig mødt forældre, der ikke ville deres børn det bedste.

Vi har mødt en del forældre, der ikke umiddelbart magter at give deres børn det, de har brug for, og vi møder dagligt forældre, der ikke får hjælp og støtte nok til at arbejde med at blive bedre forældre til deres børn/unge.

Om det så er ift at være fuldtidsforældre eller at være forældre til børn og unge anbragt uden for hjemmet.

Vi ved fra vores praksis, at forældrene i langt højere grad kunne være en del af løsningen, hvis man fulgte lovtækt og intentioner i Barnets Reform, som også har fokus på inddragelse og udvikling af forældrene.

Vi er opmærksomme på, at årsagen bl.a. er ressourceproblemer på forvaltningerne, og vi har stor respekt for det arbejde, forvaltningerne skal udføre. Men ressourcemangel m.m. er ikke en god nok grund til ikke at overholde loven. Vi håber, at også forvaltningerne vil vise interesse for vores konference og vores fælles problem på dette område.

Eksempelsamlingen og kommentarer opsummerer dele af vore erfaringer fra virke som støttempersoner § 54 i hhv 14 år og 6 år og dermed fra indgående kendskab til 80 sager.

Eksemplerne er disponeret, så de tilnærmelsesvist følger sagsbehandlingen i en børnesag. Vi har dokumentation for alle eksempler (sagsakter o.lign). Eksemplerne er desværre kun toppen af vores isbjerg af eksempler, vi kunne bringe.

Vi har ikke systematisk sat henvisninger til lov og vejledning ind, da vi regner med, at de fleste læsere har kendskab til loven (Lov om Social Service (især kapitel 11) og Vejledning om særlig støtte til børn, unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til Serviceloven)).

**Foreningen RIFT ved
Rikke Skovgaard-Bech, § 54 støttemperson
Susanne Munck, § 54 støttemperson
Den 12. december 2016**

Oversigt over eksemplerne på problematisk sagsbehandling

- uddybes de kommende sider

1. **At bede om hjælp og havne i en retssag:** *Henstillinger fra Børne-ungeudvalget om at giv hjælp og støtte i hjemmet følges ikke.*
2. **Underretninger:** *Drastiske formandsbeslutninger og akutanbringelser, som senere underkendes.*
3. **Børnefaglig undersøgelse:** *Overfladiske, hurtigt udarbejdede fagligt mangelfulde § 50-undersøgelser.*
4. **Forældrekompetenceundersøgelse: Metodefrihed og stempling:** *Forældrekompetenceundersøgelsen tillægges ofte meget stor vægt- men vi kender til mange eksempler på, at 2 forskellige psykologer når til meget forskellige anbefalinger.*
5. **Match af anbringelsessted:** *Svære, begrænsede valg, manglen på hensyn til geografi og kultur m.m.*
6. **"Samtykke" til anbringelse:** *"Hvis I giver samtykke får I 4 timers samvær..."*
7. **Handleplan for anbringelsen og klager oversagsbehandlingen:** *Eksempler på mangel på opfølgning og revidering af handleplan inklusive manglende tilsyn og samtale med barnet. Og uden reel klagemulighed.*
8. **Fastsættelse af samvær:** *Manglende fagligt perspektiv i vurderinger om rammer for og omfang af samvær. Lang svartid i Ankestyrelsen.*
9. **Rammer for samvær:** *Når støttet samvær fungerer som overvåget.*
10. **Forældrehandleplan:** *Kvalificeret, lovpligtig forældrehandleplan er en sjældenhed.*
11. **Manglende inddragelse af forældrene:** *Ofte nedprioriteres både inddragelse af biologiske forældre og etableringen af samarbejdet mellem anbringelsessted og forældre.*
12. **Børnesamtaler:** *Mangelfuld sagsbehandling og nedprioritering vedrørende børnesamtaler.*
13. **Løbende sagsbehandling:** *Mangler i den lovpligtige sagsbehandling – uden konsekvenser for kommunen. Og uden reel klagemulighed.*
14. **Hjemgivelser/Hjemgivelsesplaner:** *Eksempler på manglende udarbejdelse af hjemgivelsesplaner og mangler i efterlevelsen af hjemgivelsesplaner.*

1. At bede om hjælp og havne i en retssag

Henstillinger fra Børne-ungeudvalget om at give hjælp og støtte i hjemmet følges ikke

Børn *Børneflok ml. 1 og 16 år på anbringelsestidspunktet*
Forældre *Par i 30´erne, far arbejder, mor kontanthjælp*

Et forældrepar beder kommunen om hjælp til deres børneflok. De er i en situation, hvor de midlertidigt har afbrudt deres samliv, og hvor der er problemer med børnenes skole og med at bo i et hus, hvor varmen ikke fungerer.

Kommunen får fokus på situationen og bliver så bekymret, at de indstiller til B og U til anbringelse.

Forældrene får i samarbejde med deres advokat afholdt møder med forvaltningen om netværksanbringelser med samtykke af en del af børnene. B og U følger ikke indstillingen til anbringelse af alle børn, men vælger at den anden del af børnene kan blive i hjemmet, hvis der sættes ind med støtte til familien.

Forældreparret genoptager deres samliv, da de nu har mulighed for at overskue deres liv og de flytter til en anden kommune, hvor de har større mulighed for at leje en bedre bolig.

De betrygges om, at den ene kommune underretter den anden om den hjælp og støtte, de har brug for, samtidig med, at de selv henvender sig på forvaltningen i den nye kommune med deres behov for hjælp og støtte.

Der kommer trods rykkere ikke gang i hjælp og støtte. Så kommer der underretninger fra skoler og børnehaver om vanskeligheder med nogle af børnene.

Herefter anbringes resten af børnene, og familien står tilbage med et meget ambivalent forhold til det at få hjælp og støtte af systemet/ kommunen.

Kommentar

Vi oplever desværre ofte, at der ikke er sat ind med den tilstrækkelige hjælp og støtte inden forholdene eskalerer, så der kommer underretninger og sagen kommer for Børne-ungeudvalget, som tager stilling til den aktuelle situation og afgør, at der skal anbringes. Med den begrundelse, at det vurderes, at der er åbenbar risiko for, at barnet/ den unge lider skade pga. utilstrækkelig omsorg for og behandling af barnet ved ophold i hjemmet. Der begrundes oftest videre med, at problemet ikke kan løses under opholdet i hjemmet.

Vi oplever ofte, at når forældrenes advokat så peger på, at man ikke har prøvet tilstrækkeligt med mindre indgribende indsatser, så henvises der til, at forvaltningen "hår prøvet alt". Dette uden at der tages stilling til langsommelig sagsbehandling eller faglighed og omfang af den indsats, der henvises til.

I eksemplet ovenfor satte forvaltningen - på baggrund af underretninger - ind med et konsulentfirma som, uden opdrag kendt af forældrene, om morgenen var hos familien nogle timer. Denne indsats kom lang tid efter at forældre og forrige bopælskommune havde påpeget hjælpebehov. Firmaet observerede og beskrev mere end at give støtte, råd og vejledning og var tydeligvis en kontrolinstans snarere end reel støtte til børn og forældre.

2. Underretninger

Drastiske formandsbeslutninger og akutanbringelser

Børn	<i>Pige 3 år, med anden etnisk baggrund end dansk, født for tidligt og med senfølger af dette.</i>
Forældre	<i>Par med anden etnisk baggrund end dansk, far i 60`erne, pensionist, med funktionsnedsættelse som følge af hjerneblødning, mor i 40`erne familiesammenført til far et par år inden graviditeten, driver kiosk i samarbejde med far.</i>

Der underrettes da moren indlægges akut på sygehuset med hjerteproblemer og pigen næste dag afleveres af sin onkel og har tis i bleen. Samt fremstår som værende utryg og ked af det.

Pigen anbringes med en formandsbeslutning i en akut-plejefamilie.

Formandsbeslutningen underkendes i B og U på det retsmøde, der følger en uge efter, og pigen bringes hjem til sin mor.

Konteksten for denne underretning er, at der op til underretningen har været et anstrengt samarbejde mellem moren, som på baggrund af den meget tidlige fødsel var kronisk bekymret for sin lille pige og personalet i institutionen, der skulle stå for inklusionen af pigen i en skærmet enhed i en almindelig vuggestue.

Der var mange misforståelser herunder sproglige misforståelser i samarbejdet.

Akutanbringelsen skaber stor utryghed i familien med store problemer til følge.

Kommentarer

Dette er et eksempel på, at der ofte ikke skelnes mellem bekymring og underretning, og det kan tænkes, at institutionen/ forvaltningen kunne have drøftet deres bekymring med familien og det kan tænkes, at en langt mindre indgribende foranstaltning kunne have afhjulpet i situationen.

3. Børnefaglig undersøgelse

Overfladiske, hurtigt udarbejdede og fagligt utilstrækkelige undersøgelser

Børn	<i>Pige på 4 og dreng på 9 år.</i>
Forældre	<i>Enlig mor til 2 børn midt i 30`erne, i job indtil hun rammes af psykisk sygdom.</i>

En mor til to mindreårige børn udvikler psykose og indlægges. I den forbindelse er børnene overdraget til deres far, hvilket bekymrer morforældrene, hvorfor forvaltningen kontaktes. Efter besøg hos faderen giver han samtykke til anbringelse under moderens indlæggelse. Efter tre måneder er hun klar til udskrivelse og ønsker børnene hjemgivet.

Forvaltningen fastholder at der først skal udarbejdes en § 50 undersøgelse, hvilket begge forældre indvilliger i at samarbejde om. Moderen indkaldes til møde, hvor sagsbehandleren har afsat en time til at komme igennem en række på ca tyve spørgsmål til moderen. Da timen er gået, har de kun nået 6 af spørgsmålene. Sagsbehandleren beder moderen om at tage de resterende med hjem, og fremsende disse på skrift, gerne via mail, således at hun kan kopiere det direkte ind i undersøgelsen.

Undersøgelsen samt statusbeskrivelser fra anbringelsesstedet giver efterfølgende grundlag til at indgive sagerne for B og U udvalget, som følger forvaltningens indstilling til anbringelse med genbehandlingsfrist på 2 år.

Børn	<i>Ufødt barn, anbringes fra fødslen.</i>
Forældre	<i>Par, først i tyverne far, kontanthjælpsmodtager, mor førtidspensionist pga. fysisk handicap.</i>

Parret henvender sig i foråret til kommunen, om at de er gravide. De har termin i efteråret, men vil være på forkant med spørgsmål om hjælpe-støttemuligheder herunder ifm til mors handicap.

Børne-ungeforvaltningen og handicapforvaltningen sender henover sommeren sagen frem og tilbage mellem hinanden og først i sensommeren påbegyndes en § 50 undersøgelse.

§ 50-undersøgelsen består af 3 samtaler med de kommende forældre samt indhentning af papirer.

Papirerne er op til 3-4 år gamle og udarbejdet i andre sammenhænge. Test i disse papirer viser forældrene med kognitive vanskeligheder. IQ på ca. 70.

§ 50 undersøgelsen citerer i flæng Kvello og Susan Hartz som faglig begrundelse for, at dette forældrepar ikke vil kunne tage vare på det kommende barn. Uden på nogen måde – heller ikke på nuværende tidspunkt 1 år efter anbringelsen - at have undersøgt parrets forældrekompetencer ift det konkrete barn.

Kommentar

Vi oplever, at børnefaglige undersøgelser er af yderst svingende kvalitet.

Sat ud på et sidespor / Foreningen RIFT

4. Forældrekompetenceundersøgelse

Forældrekompetenceundersøgelsen tillægges ofte meget stor vægt- men vi kender til mange eksempler på, at 2 forskellige psykologer når til meget forskellige anbefalinger.

Børn	<i>Pige 3 år, med anden etnisk baggrund end dansk, født for tidligt og med senfølger af dette.</i>
Forældre	<i>Par med anden etnisk baggrund end dansk, far i 60`erne, pensionist, med funktionsnedsættelse som følge af hjerneblødning, mor i 40`erne familiesammenført til far et par år inden graviditeten, driver kiosk i samarbejde med far.</i>

En 3 årig pige med senfølger pga. for tidlig fødsel får udfordringer, da hun starter i institution, ligesom samarbejdet mellem forældre og institution bliver anstrengt og på et tidspunkt anbringes pigen akut, men hjemgives efter 1 uge (jf. omtalt pkt. 2 underretninger).

Der udarbejdes efterfølgende § 50 undersøgelse og som del af denne foretages en forældrekompetenceundersøgelse.

Forældrekompetenceundersøgelsen gennemføres, mens familien er meget påvirket af akutanbringelsen og hvor pigen, trods behov for skærmning skal pendle mellem hjem, børnehave og familieinstitution, der skal kigge på morens evne til at modtage læring.

Forældrekompetenceundersøgelsen har fokus på tilknytningsproblemer og der anbringes ud fra formodninger om, at moren ikke kan udvikle sig nok ift barnets behov.

Pigen anbringes i en - dansk - plejefamilie 100 km fra biologisk familie.

3 år senere udarbejdes en ny forældrekompetenceundersøgelse. Her sættes moren og pigens relation i højere grad ind i en kontekst med hensyn til både pigens særlige vanskeligheder, kulturelle forskelle m.m. og det konkluderes, at moren med hjælp og støtte vurderes at kunne være primær omsorgsperson for pigen.

Forvaltningen hjemgiver pigen.

Kommentarer

Dette er et af mange eksempler på, at 2 forskellige psykologundersøgelser med forskellig teoribaggrund, metodebrug osv kan give helt modsatte anbefalinger. Godt nok er der i dette eksempel gået nogle år og sket nogle udviklinger.

Men først og fremmest er der tale om forskellige måder at anskue moren og pigen på
Der er ingen lovkrav om forældrekompetenceundersøgelser, kun vejledende retningslinjer.

5. Match af anbringelsessted

Svære, begrænsede valg, manglen på hensyn til geografi og kultur m.m.

Børn *Ufødt barn.*
Forældre *Par i midten af 30`erne . faren selvstændig erhvervsdrivende , moren på kontanthjælp.*

En forvaltning ønsker at anbringe et barn i forlængelse af fødsel pga. en forældrekompetenceundersøgelse udarbejdet under graviditeten. Forældrene giver ikke samtykke til dette. Forvaltningen tilbyder forældrene at møde to forskellige plejefamilier, der er vurderet som egnede for det kommende barn. Den ene plejefamilie er bosiddende en time fra forældrenes bopæl. Den anden med en rejsetid fra forældrenes bopæl til plejefamiliens kommune af en varighed på 4 ½ time. En rejse med tog, bus og færge. Forældrene besøger den første. Et venligt par, men forældrenes bekymres over at parret ikke selv har børn og ikke tidligere har haft plejebørn. Derudover er de af anden herkomst end dansk og praktiserende muslimer. Parret vælger dog dette par, i så fald deres barn bliver tvangsanbragt, da de ikke kan overskue, hvordan det vil være dem muligt at have samvær, hvis deres barn anbringes langt væk fra dem. Sideløbende har forældreparret ytret ønske om, at der kunne anbringes hos en onkel og dennes kone, hvilket forvaltningen hele tiden har afvist.

Kommentarer

Dette eksempel er et af mange eksempler vi kender på, at der af forvaltningernes findes plejefamilier langt væk fra biologiske forældre, og dels at der afvises at undersøge muligheden for netværksanbringelse -ligesom vi ofte oplever, at der ved valg af plejefamilie ikke tages hensyn til sproglig, kulturel og religiøs baggrund.

6. Samtykke til anbringelse

Hvis du giver samtykke kan du få 4 timer med dit barn efter fødselen

Børn	<i>Ufødt barn.</i>
Forældre	<i>Par i slutningen af 20'erne, faren arbejder, moren på førtidspension.</i>

Forvaltningen har modtaget en underretning vedr. et par, der venter deres første barn. Efter forelæggelse af denne overfor parret, udarbejdes der en § 50 undersøgelse og derefter en forældrekompetenceundersøgelse.

Pga. denne orienteres parret om, at forvaltningen mener at deres barn skal anbringes.

De orienteres om, at de har tre dage til at give samtykke til dette, og at de vil få to timer sammen med deres barn inden det overdrages til en plejefamilie.

I fald de ikke giver samtykke, vil barnet blive anbragt ved tvang straks efter fødslen.

Derudover oplyses de om, at de vil få mere samvær efter anbringelsen, hvis de samtykker, da det betragtes som samarbejde, hvilket vil give dem retten til mere samvær end ved en tvangs-anbringelse.

Umiddelbart giver parret samtykke til anbringelsen.

En uge senere meddeler de sagsbehandleren via mail, at de tilbagetrækker samtykket, da de ikke mener at deres kommende barn skal anbringes.

En time senere modtager de et telefonopkald fra sagsbehandleren. Denne spørger om de ikke kan lave en aftale, hvilken skulle være, at de fortsat giver samtykke til anbringelse, og at de så vil få 4 timer sammen med barnet inden det overdrages til plejeforældrene. Parret afslår.

1½ time efter fødsel ankommer forvaltningen på fødegangen med en formandsbeslutning, og efter yderligere en ½ time er barnet overdraget.

Kommentar

Vi oplever mange eksempler på, at forældrene giver samtykke på baggrund af fejlinformation fra forvaltningen om f.eks. at opnå bedre samværsvilkår, mulighed for bedre inddragelse m.m., hvis de giver samtykke. Dette bl.a. som en konsekvens af, at man ikke kan få tildelt advokatbistand på dette tidspunkt vedrørende spørgsmålet om samtykke.

7. Handleplan for anbringelsen klager over sagsbehandlingen

Eksempel på mangel på opfølgning og revidering af handleplan det første år i en anbringelse inklusive manglende tilsyn og samtale med barnet. Og uden reel klagemulighed.

Børn *Dreng 3 år, anbragt som 2 årig.*
Forældre *Enlig mor i 30`erne med anden baggrund end dansk, kontanthjælpsmodtager.*

Fra drengen anbringes på institution marts 2015, til kommunen har fundet plejefamilie til drengen februar 2016 er handleplanen ikke blevet revideret. Der har ikke været opfølgning hverken efter 3 måneder eller 6 måneder. Sagsbehandleren har ikke været på tilsynsbesøg eller afholdt børnesamtale med drengen, før sagsbehandleren omkring januar -februar 2016 har samtaler med drengen om nedsat samvær med hans mor og om flytningen til plejefamilien. Den reviderede handleplan udarbejdes først i forbindelse med at sagen i marts 2016 skal for Børne-ungeudvalget.

Moren har sommeren 2015 klaget til borgmesteren over bl.a. den manglende opfølgning/revidering af handleplanen. På vegne af borgmesteren beklager direktøren på børneområdet dette og lover, at handleplanen vil blive revideret "straks når sagsbehandler kommer fra sommerferie". Der afholdes i hele perioden ingen møder med deltagelse af sagsbehandler, institution og mor, selvom både institution og mor flere gange beder om det.

Drengen flyttes til plejefamilie i foråret 2016, men denne anbringelse bryder sammen og drengen er nu tilbage på i institutionen på 5.måned.

Kommentar

Det er vores erfaring, at lovgivningen om opfølgning og revidering af handleplanen overholdes i mange sager.

Men vi oplever desværre også eksempler på, at det ikke sker og at manglen ikke får konsekvenser for kommunen. Vi har flere eksempler på, at der ikke kommer noget ud af at klage over sagsbehandlingen, og at hvis der klages videre til ombudsmanden, peger denne på de løfter, der gives i svaret på borgmesterklagen og afslutter sagen med ikke at kunne gøre yderligere.

Handleplaner er ikke kun et stykke papir, men skal jo gerne være symptom på /dokumentation for faglige og levende processer i sagen.

Så det har meget stor betydning for både børn, unge og forældre og andre involverede, at der foreligger kvalificerede handleplaner. Desværre ser vi ofte mangelfulde, hurtigt udarbejdede handleplaner uden angivelse af konkrete mål, indsatser og evaluering.

Mange forældre lever således i bekymring for og usikkerhed om, hvilke indsatser der er i gang for deres barn, og om hvor vidt indsatserne er tilstrækkelige osv

8. Fastsættelse af samvær

Eksempler på manglende fagligt perspektiv i vurderinger om rammer for og omfang af samvær. Lang svartid i Ankestyrelsen.

Børn *Dreng 7 år anbragt ca. 3 måneder gammel.*
Forældre *Par i 30'erne. Far i arbejde, mor på kontanthjælp.*

Fra start er der samvær hver anden uge på 4 timer fra 15-19 om fredagen mhp at kunne spise sammen.

Da drengen starter i skole, mener forvaltningen, at man skal nedsætte samvær til 2 timer.

Forældrene indvilger mhp at det sættes op igen i løbet af nogle måneder.

Forældrene ønsker således efter ca. 3 måneder at få de 4 timer tilbage, understøttet af samværskonsulent, som mener, at drengen mangler de sidste 2 timer, herunder at spise med forældrene.

Men der er enighed om, at drengen om fredagen vil være for træt til at blive i samvær så sent, så det vil være bedre i weekenden.

Dette modsætter plejemoren sig mhp at drengen har brug for 2 dage med ro.

Kommentar

Vi oplever ofte at der prioriteres med større hensyn til plejeforældre og deres syn på barnets tarv end til relationsudviklingen imellem biologiske forældre og barn.

Børn *2 piger 8 år og 10 år, har været anbragt i ca. 3 år.*
Forældre *Par i slutningen af 40'erne.*

En forvaltning indkalder et forældrepar til to anbragte piger til partshøring i forbindelse med ændring af samværet. Samværet består på daværende af 2 timer hveranden uge. Sagsbehandleren fremlægger, at hun ønsker at nedsætte samværet til 1 gang pr. Måned, da pigerne er inde i et forløb, hvor der kræves meget af dem.

Forældrene indvilliger i dette, imod at samværet vil have en varighed af 4 timer, hvilket sagsbehandler siger ja til.

Ved modtagelse af samværsplanen er der truffet afgørelse om samvær 1 gang hver 4. uge af 2 times varighed.

Kommentar

Vi oplever ofte at omfanget af samvær fastholdes eller nedsættes uden tilstrækkelige faglige begrundelser. Herunder oplever vi ofte, at omfanget og rammer for samvær nedsættes eller fastholdes udelukkende begrundet i barnets reaktioner efter samvær, uden at der har været foretaget en kvalificeret, perspektiverende faglig analyse. Når forældrene anker over dette og anken sendes videre til ankestyrelsen, er der en lang sagsbehandlingstid. Forældre kan således opleve sent på foråret at modtager ankestyrelsen hjemvisning af kommunens afgørelser om julesamvær. Men det er jo for sent. I nogle tilfælde reagerer Ankestyrelsen på manglende faglige begrundelser eller manglende børnesamtale, men vi oplever desværre ofte at Ankestyrelsen stadfæster afgørelser, der ikke er tilstrækkeligt fagligt begrundede.

9. Rammer for det støttede samvær

Når støttet samvær fungerer som overvåget

Børn	<i>Piger 10 og 12 år, anbragt de sidste ca. 3 år.</i>
Forældre	<i>Fraskilt par i 40`erne, far arbejder, mor på kontanthjælp.</i>

Pigerne er tvangsanbragt og der er fra start overvåget samvær 1 time hver 4. uge.

Da forvaltningen ifm genbehandlingen af anbringelsen og det overvågede samvær partshører forældrene, samtykker disse både til anbringelsen og til støttet samvær.

Herefter er der sagsbehandlerskift.

Da der 7 måneder senere afholdes statusmøde, viser det sig, at hverken sagsbehandler, familieplejekonsulent eller plejeforældre er bekendt med, at samværet nu er støttet og ikke overvåget.

Da sagsbehandler efterfølgende tager kontakt til samværskonsulenten, viser det sig at heller ikke samværskonsulenten er klar over, at der nu er tale om støttet samvær.

Kommentarer

Vi oplever desværre meget ofte, at der ikke skelnes mellem overvåget og støttet samvær.

Dette kan have meget store konsekvenser for udviklingen i sagen og i relationen mellem børn og forældre.

Hvis ikke det støttede samvær defineres og det aftales, hvordan og ud fra hvilke fokuspunkter forældrene skal støttes og evalueres, fungerer det mere som kontrol end som støtte. Foruden udvikling af relationen - når det er til gavn for barnet og den unge - er samværet et vigtigt omdrejningspunkt i udviklingen af forældreevnen under anbringelsen.

Det er vores erfaring, at de allerfleste forældre ønsker at blive kvalificeret støttet og guidet i dette. Det er desværre også vores erfaring, at der ofte ikke gives tilstrækkeligt gode fagligt definerede rammer for denne udviklingsmulighed.

10. Forældrehandleplan

Kvalificeret, lovpligtig forældrehandleplan er en sjældenhed

Børn *Dreng 5 år, anbragt fra sin 3. måned.*
Forældre *Enlig mor midt 20`erne, under uddannelse.*

*Moren får udarbejdet en ny forældrekompetenceundersøgelse, da både hun og forvaltningen oplever at hun har udviklet sig.
Denne kommer med nogle meget specifikke beskrivelser om, at mor har udviklingspotentiale.
Mor beder om at få det indskrevet i sin forældrehandleplan, så der løbende kan evalueres på om hun når sine mål.
Sagsbehandleren udarbejder denne, og skriver at mor alene eller sammen med § 54 støttepersonen har ansvaret for at målene opnåes.
Moren anmoder om terapi, familiehandling eller lignende, hvilket afslås, og der henvises til § 54 støttepersonen, hvilken mor er tildelt 4 timer månedligt.*

Kommentarer

Vi oplever desværre, at det mere er reglen end undtagelsen, at der ikke foreligger en forældrehandleplan. Samt at forældrehandleplanen - hvor forældrene får opnået, at den udarbejdes -er meget mangelfuld.

Vi har kigget på 22 igangværende sager mhp en hurtig statistik:

I 2 sager havde forvaltningen "af sig selv" udarbejdet en forældrehandleplan, i de øvrige 20 har forældrene – fordi støtteperson eller advokat har været opmærksom på det – bedt om udarbejdelsen af en plan.

Heraf har 15 forældre nu en plan, mens de 5 fortsat venter, selvom det er flere år siden, de bad om det.

Vi har erfaring med, at når der endelig foreligger en plan, er den ofte af dårlig kvalitet. Kun meget få af forældrehandleplanerne lever op til det, man må forvente af en handleplan: Angivelse af klare konkrete mål, med angivelse af indsatser og ansvarlige for at nå målene samt om, hvordan der evalueres.

Af de 17 planer er det kun 1 enkelt, der lever op til dette

11. Manglende inddragelse af og samarbejde med forældrene

Ofte nedprioriteres både inddragelse af biologiske forældre og etableringen af samarbejdet mellem anbringelsessted og forældre.

Børn *Drenge på 11 og 15 år, der er diagnosticeret med autisme.*
Forældre *Enlig mor i 30'erne, er i arbejde.*

Begge drenge tvangsanbringes og placeres på samme institution.

Inden anbringelsen besøger mor institutionen, hvor hun oplever sig imødekommet og at personalet udviser stor interesse for den viden hun har om hendes drenge.

Men kort efter indflytning ophører dette. Ved den ugentlige telefonsamtale informeres hun stort set ikke om drengenes hverdag og trivsel.

Når hun prøver at informere om hvad drengene har fortalt hende om deres mistrivsel, afvises hun, under henvisning til at det ikke er det personalet oplever.

Kommentar

Vi oplever ofte, at forældre til anbragte børn ikke føler sig medinddraget i deres børns hverdag.

De informeres ikke om vigtig viden, og de oplever at fagpersonale ikke er åbne overfor at forældrene kender deres børn og kan være i besiddelse af informationer, som er af stor betydning for børnenes trivsel.

Dette er en stor skam, da børnenes udviklingsmuligheder er afhængige af et tæt samarbejde og gensidig anerkendelse af hinanden.

Da forældrene ofte befinder sig i krise og sorg, bør det være personalet, der udviser overskud og interesse for at sikre det gode samarbejde og inddragelsen af forældrene.

Lov og vejledning på området angiver, at forvaltningen har ansvar for, at der etableres bedst mulige samarbejde mellem anbringelsessted og forældre.

Samt at forældrene inddrages så vidt muligt i alle børnenes forhold, herunder ift sundhedsforhold, skolegang m.m.

Vi oplever ofte at denne inddragelse og arbejdet med at etablere samarbejde nedprioriteres.

Med stor risiko for, at der skabes udviklingstruende loyalitetskonflikter i børnene.

12. Børnesamtaler

Mangelfuld sagsbehandling og nedprioritering vedrørende børnesamtaler

Børn	<i>Dreng 14 år, anbragt i 2 år.</i>
Forældre	<i>Fraskilt par der mor i 40`erne, i arbejde; far i 40`erne, førtidspensionist som følge af senhjerne-skade.</i>

Drengen har via opkald til sagsbehandler bedt om en børnesamtale, hvilket ikke er blev afholdt i mere end et år.

Sagsbehandler vil gerne mødes med drengen, men beder om at han kommer til hende på forvaltningen, da hun er tidspresset.

Han indvilliger i dette og de aftaler, at han inden mødet skal lave en liste over de punkter han ønsker at tale om og fremsende denne til hende, hvilket han gør.

Da drengen ankommer til mødet orienteres han om, at hun ikke har så meget tid, hvorfor der kun er afsat en halv time til mødet. De når derfor kun to af punkterne.

Sagsbehandler lover at besøge drengen på anbringelsesstedet hurtigst muligt. Dette finder sted efter 2 måneder

Kommentarer

Vi oplever desværre ofte - som i eksemplet - at børnesamtaler nedprioriteres og vi oplever, at hyppige sagsbehandlerskift bevirker, at børn/unge har samtaler med personer, de ikke kender og ikke er trygge ved. Ofte holdes de lovpligtige børnesamtaler ikke.

Nogle børnesamtaler bærer præg af utilstrækkelig faglig tilgang.

Vi kender således til eksempler på, at sagsbehandleren spørger direkte og psykologisk. F.eks. spørges en 5-årig, hvad han vil sige til at komme i plejefamilie eller spørges en mindreårig, hvad han mener om at få nogle timers mindre samvær om ugen.

Når børnesamtaler ikke holdes kan det have store konsekvenser for børn, som går og tumler med, hvorfor de er anbragt. Og for forældre som oplever, at børnene gentagende henvender sig til dem om emner, som forvaltningen skal snakke med børnene om.

13. Løbende sagsbehandling

Mangler i den lovpligtige sagsbehandling – uden konsekvenser for kommunen. Og uden reel klagemulighed.

Børn 5 årig dreng, anbragt i ca. 4 år.
Forældre Fraskilt par, midt i 40`erne, begge i arbejde.

Ved sagens 3. genbehandling følger B og U forvaltningens indstilling om fortsat anbringelse frem til det fyldte attende år.

Både drengen og hans forældre har indgivet klage og sagen behandles derfor af Ankestyrelsen. Ankestyrelsen giver B og U udvalget medhold i afgørelsen, men finder at der er et behov for en psykologisk undersøgelse af drengen, for at få afdækket, om der er behov for målrettet pædagogisk støtte.

Forvaltningen pålægges af få lavet denne undersøgelse hurtigst muligt.

Forældrene rykker flere gange sagsbehandler for, hvornår undersøgelsen påbegyndes.

Da sagen kommer for retten 8 måneder senere, er undersøgelsen ikke opstartet.

Forvaltningen er til stede under retsmødet og bliver af dommeren adspurgt til undersøgelsen.

Forvaltninger udtaler at den kommer på visitation ved kommende visitaions møde. Dommeren er tilfreds med denne udmelding. Der går yderligere 6 måneder før undersøgelsen er udarbejdet.

Kommentarer

Som angivet i afsnittene om forældrehandleplaner, handleplaner, børnesamtaler, rammer for samvær osv oplever vi desværre ofte en træg og mangelfuld sagsbehandling.

Foruden på nævnte områder endvidere som i dette eksempel ift henstillinger, lovede undersøgelser af både børn og forældre.

Som beskrevet i kommentarerne til pkt. 7, er der sjældent en reel effekt af at klage over disse mangler på sagbehandling.

14. Hjemgivelser/Hjemgivelsesplaner

Eksempler på manglende udarbejdelse af hjemgivelsesplaner og mangler i efterlevelsen af hjemgivelsesplaner.

Børn *Dreng 15 år, anbragt i 2 år.*
Forældre *Enlig mor i starten af 40`erne, i arbejde.*

*Mor anmoder om hjemgivelse efter 2 års anbringelses med samtykke. Årsagen til dette er, at hun oplever at sønnen ikke er i trivsel.
Hun er bevidst om, at de vil have et behov for støtte ved en evt hjemgivelse. Dette i form af en kontaktperson til sønnen og familiebehandling i forhold til dem begge.
Forvaltningen udarbejder hurtigt en hjemgivelsesplan med endelig hjemgivelse 2 1/2 måned ude i fremtiden.
Af planen fremgår det, at drengen skal have tilknyttet en kontaktperson hurtigst muligt for at opbygge en relation inden flytningen til hjemmet, samt at familiebehandlingen skal påbegyndes straks, for at støtte moderen i at gøre sig så klar som muligt inden sønnen igen bor hjemme på fuld tid.
Til trods for mindst fire rykkerskrivelser fra moderens side, afholdes opstartsmødet med familiebehandlerne først to timer før søns indflytning i hjemmet.
Der går yderligere 2 måneder, før sønnen møder kontaktpersonen, som er en kvinde, dette til trods for aftale om at det skal være en mand, for at dække sønnens behov bedst muligt.*

Kommentarer

Vi oplever desværre ofte sen iværksættelse af hjemgivelsesplaner eller manglende udarbejdelse af hjemgivelsesplaner. Endvidere oplever vi desværre ofte, at hjemgivelsesplaner ofte ikke bliver efterlevet.

F.eks. kan planen gå i stå, hvis ikke indsatsen godkendes af visitationsudvalget - som der ofte skal ventes på – eller der opstår problemer f.eks. kø i familiehuset ifm udførelsen af indsatsen .

For slet ikke at tale om de problemer det kan give, når der hjemgives til en anden kommune (forældres bopælskommune), og der ikke samarbejdes med den tidligere anbringende kommune og/ eller ikke foreligger en klar hjemgivelsesplan. Eller hvor den nye kommune ikke følger hjemgivelsesplanen.